

V Ljubljani, 27. kimavca 2019

Draga moja slovenščina!

Pišem ti pismo, pismo ljubezni, spoštovanja, občudovanja, pismo zahvale ...

*Ne samo da si moj uradni jezik, si tudi in predvsem **moj materni jezik**. Ob tebi in s tabo rastem, se igram in ob tebi in s tabo odraščam, torej se tudi staram. S twojo pomočjo se izražam in čutim pripadnost naši prelepi državi, našemu slovenskemu narodu. S teboj se srečujem vsak dan – bodisi v trgovini, na cesti, v šoli ali pa ob branju knjig. Če se spomniva preteklih časov, ko so Slovenci bili povečini kmetje, ugotoviva, da smo kot narod napredovali, da si ti, kot narodni jezik izredno napredovala. Še nedolgo nazaj, v časih velikega Prešerna ali Kopitarja si veljala za kmetski jezik. Danes zame in za vse Slovence veljaš za najdragocenejšega. Čeprav je Slovenija čudovita država, zaradi njene majhnosti marsikdo meni, da ostaja nepomembna. A to ni ni res! Vsaka država, velika ali majhna, je pomembna, saj ima vsaka svojo kulturo in svoj jezik. In ravno v majhnosti pa je čar naše domovine, v malem številu tvojih govorcev je občudovanja vreden pogum govorcev, ki so te obdržali, negovali in povzdignili v svetovni jezik skozi stoletja. Če se ne bomo borili za obstoj, če ne bomo ponosni na vse, kar smo, kar si ti, slovenščina, bomo izgubljeni, le eni izmed mnogih.*

Dandanes mladi, tudi jaz, radi uporabljam angleške besede in te s tem ogrožamo. Čeprav se na javnih krajih poskušam čim bolj zblizati s tabo, sem ena redkih v naši generaciji, ki se resnično trudi. In s tem sta Slovenija in ti v nevarnosti. Če se mi sami ne bomo borili, če se ne bomo trudili ohraniti in negovati materni jezik, se za naš narod ne bo boril nihče. Mnogi slovenski pevci trenutno raje pojejo v hrvaščini, ker se ta bolj posluša. Ampak zakaj? Sama nimam nič proti temu, a če že zdaj redki pojejo s tabo, kaj se bo zgodilo čez 10 let?! Se nam ne boš pridružila pri nobeni pesmi več? Spet drugi tvoje prijateljstvo žanemarjajo na čisto drug način. Si naša največja in najboljša prijateljica in tega nekateri ne cenijo. Mnogi ne uporabljajo dvojine in drugega sklona. Kako lepo je, ko lahko rečeta dva zaljubljenca, da se imata rada. Ko

izrazita dvojino, bistvo njune ljubezni, ki pa se v drugih jezikih dejansko izgubi. Midva ... Kot ti in jaz, moja draga slovenščina.

Ti nam nudiš vse. Brez tebe smo nič. Zaradi tebe smo eno kot narod, zaradi tebe smo skupaj z literati in jezikoslovci iz preteklih stoletij dokazovali in dokazali svoj obstoj kot narod tistega prelomnega leta 1991.

A nekateri tega enostavno ne vidijo. Te ne spoznavajo v popolni luči in s tem prijateljstvo do tebe jemljejo zgolj površno in kot nekaj samoumevnega. Kot da ne razumejo vsega razkošja jezikovnega bogastva, ki ga nudiš. Rada bi, da se tudi moji otroci in otroci mojih otrok rodijo v svet, kjer boš ti njihov materni jezik. Mnogi ne vedo, kako je materni jezik pomemben, in marsikdo o tem ne razmišlja. A zame si kot temelji hiše. Brez tebe bi se moj svet podrl. Brez tebe moje življenje ne bi bilo popolno, ker sem zaradi tebe lahko Slovenka. Si edinstvena in te nihče ne more zamenjati. Hvaležna sem, da si del mojega življenja in upam, da boš na življenjski poti poleg mene spremljala še mnogo drugih, jim nudila oporo in jih sprejela v svoj svet veličine.

Rada te imam in te lepo pozdravljam.

Tvoja Gaia

Gaia Jsterič